

TEZAU LITURGIC
12 DECEMBRIE
+SERAFIM,
EPISCOPUL ARGHIROPOLISULUI

PARACLISUL
SF. IERARH
SPIRIDON,
EPISCOPUL
TRIMITUNDEI

ATENA, 2020

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ,
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ

Μετά το ευλογητόν, το Κύριε εισάκουσον.

Είτα το, θεός Κύριος, και το τροπάριον.

Ήχος δ'. Ο Υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Τον Ιεράρχην του Χριστού τον Πανένδοξον, και
τροπαιούχον ευσεβείας αήτητον, των Ορθοδόξων
καύχημα, Σπυρίδωνα σοφόν, πάντες ανυμνήσωμεν, προς
αυτόν εκβοώντες: ρύσαι ικεσίαις σου, πειρασμών και
κινδύνων, τους μετα πόθου, Πάνσεπτε, το σον,
καταφιλούντας ιερόν εκτύπωμα.

Δόξα. Και νυν. Θεοτόκιον.

Τη Θεοτόκω εκτενώς ...

Ο Ν' ψαλμός και ο Κανών

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

Σπυρίδων Μακάριε των πιστών, αντιλήπτωρ μέγα ,την
πρεσβεία σου συνεργόν, ημίν πάσι δίδου τοις εκ πόθου,
ασπαζομένοις την θείαν Εικόνα σου.

Πάσαι ευσεβούντων ω θαυμαστέ, Σπυρίδων αι τάξεις,
ανυμνούσι σε αληθώς ο γαρ Πλάστης και Δεσπότης,
αξιοχρέως σε Πάτερ εδόξασε.

Φωτί τω αὔλω εν ουρανῶ, Σπυρίδων Παμμάκαρ, συν
Αγγέλοις συ εντρυφών, ταις προς τον Δεσπότην
ευπροσδέκτοις, ημάς λιταίς σου φωταγωγήσον.

Θεοτοκίον.

Συνέχομαι κινδύνοις και πειρασμοίς, και προς σε
Παρθένε, καταφεύγων επιζητώ, την λύσιν αυτών και
σωτήριαν· διο λιταίς σου τον δούλον σόν οίκτειρον.

Ωδή γ'. Συ ει το στερέωμα.

Νεκράν ως εφώνησας, εκ του μνημείου Σπυρίδων Ὅσιε,
ούτω καμέ, ππαίσασι θανόντα, σαις λιταίς εξανάστησον.

Κόρος ου προσγίνεται, τοις σε τιμώνσι, Σπυρίδων Ὅσιε· Συ
γαρ ημών, προστάτης και ρύστης, και τιμή και αντίληψις.

Απάσης με θλίψεως, και εκ κινδύνων, Σπυρίδων Όσιε,
σαις προσευχαίς και παντοίων νόσων και κολάσεως
λύτρωσε.

Θεοτοκίον.

Έχων την ελπίδα μου εν σοι Πανάσπιλε Δέσποινα όλην
προς σε, ανατείλω χαίρων την ψυχήν και διάνοιαν.

Ωδή δ' .Εισακήκοα Κύριε.

Ω πολύφωτε Ήλιε, των Πατέρων κλέος, Σπυρίδων Όσιε ,
τους τιμώντας σε αξίωσον, φωταγωγηθήναι ταις πρεσβείαις
σου.

Παρεστώς του Παντάνακτος, θρόνω αιωνίω τους
ανυμνούντας σε, ω Σπυρίδων, ελευθέρωσον, εκ παντός
κινδύνου ικεσίαις σου.

Ως τον όφιν μετέβαλες, εις χρυσόν Σπυρίδων Παναγιώτατε,
ούτω δέομαι μετάβαλε, από των κακών με εις μετάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Ρύσαι, Μήτερ, τον δούλον σου, εκ των κατεχόντων δεινών
με θλίψεων · επι σοι γαρ ανατίθημι πάσαν την ελπίδαν
Αειπάρθενε.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Λύσον των παθών, την ομίχλην, Αγιώτατε, τη φωταγωγία των σεπτών σου λιτών, και προς τρίβους, βίου με αγίου οδήγησον.

Νόσων ιατρός, και κινδύνων ρύστης ένθεος, συ ανεδείχθης Σπυρίδων ιερέ · διο ψυχήν μου, ταις λιταίς σου νυν θεράπευσον.

Ρύσαι με δεινών, ω Σπυρίδων ιερώτατε, τον σοι ευλαβώς καταφεύγοντα, και ταις λιταίς σου, πάσης θλίψεως απάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Άκραντε ημίν, τοις οικέταις σου χορηγήσον, τοις κατεχομένοις υπό των θλίψεων, την σωτηρίαν, μεσιτείαις σου προς Κύριον.

Ωδή ς'. Την δέησιν εκχεώ.

Νεκρώσας σου της σαρκός τας κινήσεις, εξανέστησας νεκρούς ω Σπυρίδων, ζωοποιώ και ενθέω σου λόγω. Όθεν καμού την ψυχήν, Πάτερ Άγιε, ταις σαις λιταίς ως συμπαθής, νεκρωθείσαν τοις πάθεσι ζώωσον.

Συνέχει με των ππαισμάτων θάλασσα, και χειμάζει τρικυμία κινδύνων, και προς βυθόν απωλείας καθέλκει,

των ανιάτων παθών η αντίπνοια, Θεόν ο κηρύξας τον Χριστόν, ω Σπυρίδων τον κλύδων κόπασον.

Προστάτα των θλιβομένων Σπυρίδων, μολυνθείσαν ηδοναίς την ψυχήν μου, δια λουτρού κατανύξεως θείας, καθαρτικών τε δακρύων απόλουσον · και ρύσαι με της φοβεράς ,σαις λιταίς και ασβέστου κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φυγάδευσον εκ της αθλίας σαρκός μου, την ανιάτον ασθένειαν, Κόρη, και των δεινών αλγηδόνων με ρύσαι, και θεραπείαν τελείαν μοι δώρησαι, και σώσον με τον επι σοι, πεποισθότα ταις θείαις πρεσβείαις σου.

Διάσωσον.

Εκ θλίψεων και εκ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι Ιεράρχα, τους την θείαν Μνήμην σου θερμώς εορτάζοντας, ως ρύστης των θλιβομένων Σπυρίδων.

Και Θεοτοκίον. Άχραντε...

Κοντάκιον Ήχος δ'.

Τοις λόγοις εκόσμησας ,την Εκκλησίαν Χριστού, τοις έργοις ετίμησας, το κατ' εικόνα Θεού, Σπυρίδων Μακάριε · έλαμψας εν τω κόσμω, τη εν τη σωφροσύνη, χάριτας

ιαμάτων, απαστράπτων τοις πάσι ἵδιο και νυν
γεραίρομεν πίστει την Μνήμην σου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και η μελέτη της καρδίας
μου σύνεσιν.

Στίχος. Ακούσατε ταῦτα πάντα τα ἔθνη, ενωτίσασθε πάντες
οι κατοικούντες την Οικουμένην.

Ευαγγέλιον. Εκ του κατά Ιωάννην (Κεφ. 1' 9-16)

Εἶπεν ο Κύριος. Εγώ εἰμι η θύρα ἵδι εμοῦ εἴαν τις εισέλθη,
σωθήσεται και εισελεύσεται και εξελεύσεται, και νομήν
ευρήσει. Ο κλέπτης ουκ ἔρχεται, εἰμή ἵνα κλέψη, και
θύση, και απολέση ἵ εγώ ἤλθον, ἵνα ζωήν ἔχωσι, και
περισσόν ἔχωσιν. Εγώ εἰμι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο
καλός την ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν υπέρ των προβάτων ἵ ο
μισθωτός δε και ουκ ὦν ποιμήν, ου ουκ εισί τα πρόβατα
ἵδια, θεωρεῖ τον λύκον ἐρχόμενον, και αφήσιν τα πρόβατα,
και φεύγει ἵ και ο λύκος αρπάζει αὐτά, και σκορπίζει τα
πρόβατα. Ο δε μισθωτός φεύγει, ὅτι μισθωτός εστί και ου
μέλει αὐτῷ περί των προβάτων. Εγώ εἰμι ο ποιμήν ο καλός,
και γινώσκω τα εμά και γινώσκομαι υπό των εμών, καθὼς
γινώσκει με ο Πατήρ καγὼ γινώσκω τον Πατέρα, και την

ψυχὴν μου τίθημι, ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἀλλὰ πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης, κακεινὰ με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

Δόξα...Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νυν...Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεήμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πλούτον ἀναφαίρετον ἔχει σε Κέρκυρα νήσος, ταύτην ἀξιάγαστε, φαριναῖς αὐγάζοντα, ταῖς λαμπρότησιν ἡ καὶ νυν δώρησαι, τὴν εἰρήνην Πάτερ, καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλήσον, ἐχθρῶν τὴν ἐπαρσιν καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, Σπυρίδων Θεοδόξαστε, καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως, πλήσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σώσον τοὺς σε ἀνευφημούντας, Ὁσιώτατε Σπυρίδων Ἱεράρχα, καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταύγασον σους δούλους, καὶ σαῖς λιταῖς ἐξάρπασον, τῆς σατάν μηχανουργίας.

Ρύσαι, Σπυρίδων Ιεράρχα, σαις πρεσβείαις, δαιμόνων
επηρείας, λογισμών πονηρών σουσ δούλους και κινδύνων,
όπως αεί σωζόμενοι, καταχρέως σε υμνώνμεν.

Παύσον, Σπυρίδων σαις πρεσβείαις, της ψυχής μου την
άρρητον οδύνην, και δεινών συμφορών σον δούλον και
κινδύνων, και των παθών απάλλαξον, ως πατήρ των
θλιβομένων.

Θεοτοκίον.

Έμμονον έχων την κακίαν, και δουλούμενος ατόποις
συνηθείαις, ευσπλαγχνία τη ση προστρέχω ανακράζων ·
διάσωσόν με, Πάναγνε, Μητρικαίς σου ικεσίαις.

Ωδή η' . Τον Βασιλέα.

Ασθενειών τε, καλεπών και κινδύνων, Ιατρόν σε γινώσκω ω
Σπυρίδων · ρύσαι σον ψυχήν μου, λιταίς σου αθυμίας.
Των κατεχόντων, ανιαρών τους σουσ δούλους,
ελευθέρωσον, Σπυρίδων Ιεράρχα, θείαις σου πρεσβείαις,
αυτοίς διδούς την λύσιν.

Μη διαλείπης, τον Ιησούν ικετεύων, ως προστάτης Πιστών,
ω Σπυρίδων, διαφυλαχθήναι, ημάς εκ πάσης βλάβης.

Θεοτοκίον.

Ἰλαθι, Κόρη, τῷ οἰκτροτάτῳ σου δούλω, καὶ ἐκ νόσων
ανιάτων με ρύσαι ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς πόθῳ τῆς σκέπῃ, Ἄγιε Σπυρίδων, καταφυγόντας
κινδύνων διάσωσον, καὶ ἐκ παθῶν καὶ τῶν νόσων, λιταῖς
σου λύτρωσαι.

Φρουρῶν μὴ διαλίπῃς, Ὅσιε Σπυρίδων, τοὺς σε τιμώντας
πιστῶς καὶ δοξάζοντας, καὶ σαις πρεσβείαις, κινδύνων
αυτοῦς λυτρούμενος.

Λυτρούμενος ὡς ὠφθῆς, πρότερον Σπυρίδων, τοὺς ἐν
Κερκύρα πιστῶς σοὶ προστρέξαντας ἵούτῳ καὶ νῦν πάσης,
ρύσαι με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Μαρία σωτηρίας, λιμένα σε εἰδότες, τῆ Παναχράντῳ σου
σκέπῃ προστρέχομεν, καὶ ἐκ τῶν νόσων, ρυσθῆναι σε
ἱκετεύομεν.

Το «Ἄξιον ἐστίν» καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Τριμυθούντος ἡ καλλονῆ, χαίροις ἀσθενούντων
καὶ πασχόντων ὁ ἰατρός, χαίροις τῶν Πατέρων, ὠράϊσμα
καὶ κλέος, τρισόλβιε Σπυρίδων, σε μεγαλύνομεν.

Πρέσβευε Σπυρίδων Θαυματουργέ, υπέρ Ορθοδόξων, και
εμού του αμαρτωλού · όπως των παισιμάτων την λύτρωσιν
λαβόντες, παρά Θεού σε πάντες, πόθω γεραίρωμεν.
Δέησιν προσάγαγε τω Θεώ, Σπυρίδων Παμμάκαρ, υπέρ
δούλων των σων, Σοφέ, των τυραννουμένων υπό παντοίων
νόσων, θλίψεων και κινδύνων, και τούτους λύτρωσαι.
Σπυρίδων τα όμματα της εμής, ψυχής τυφλωθέντα,
αμαρτήμασι καλεποίς, φώτισον λιταίς σου, φωτί
θεογνωσίας, και ρύσαι με των Άδου, πικρών κολάσεων.

Πάσαι των Αγγέλων.

Το Τρισάγιον και το τροπάριον. Ήχος α'.

Της Συνόδου της πρώτης ανεδείχθης υπέρμαχος, και
θαυματουργός Θεοφόρε Σπυρίδων Πατήρ ημών · διο
νεκρά συ εν τάφω προσφωνείς, και όφιν εις χρυσούν
μετέβαλες · και εν τω μέλπειν τας αγίας σου ευχάς,
Αγγέλους έσχες συλλειτουργούντας σοι, Ιερώτατε.
Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ · δόξα τω σε
στεφανώσαντι · δόξα τω ενεργούντι δια σου πάσιν
ιάματα.

Ο Ιερεύς μνημονεύει. Εν τη Απολύσει ψάλλομεν.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν.

Σκεύος ἀπετέλεσας σαυτόν, Πνεύματος Ἁγίου τρισμάκαρ
καθαράς σου τὴν ψυχὴν χρίσμα θεῖον ἔλαβες, Ἀρχιερεὺς
γεγονώς, καὶ προστάτης θερμότητος, λαοῦ Ὁρθοδόξου τοῦ
εγκαυχωμένου σου, τὴ παναγία Σωρῶ ὄθεν, ὦ Σπυρίδων
θεόφρον, εὐχου τῷ Θεῷ ὑπὲρ πάντων, ἡμῶν τῶν τιμώντων
καὶ ευφημούντων σε.

